N^ro 47.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

w WILNIE V. S. 11. CZERWCA 1804. ROKU W SOBOTĘ

z Wiednia 30. Maja

Arcy Xiąże Karol zamyślał dawniey udać się na mieszkanie do Mergentheim, Frankońskich dzierżaw W. Ministra Krzyżackiego; słabość zdrowia była tego przyczyną. Dziś postanowił ustąpić W. Mistrzowstwo bratu swemu Koadjutorowi Arcy X. Antoniemu; sam zaś poświęca się zupełnie usługom Monarchii w dostoyności Ministra Stanu, konferencyi, i woiennego; co niezmierną radością napełniło obywatelów i dwór cały, którzy naylepiey poznaią, iak znakomite iuż przysługi uczynił Monarchii Austryackiey, iak porządek wprowadził do Departamentów sobie powierzonych iaką regularność w rachunkach, ćwiczenie do woyska, na iakim stopniu staraniem Arcy X. dziś iest lądowa i morska potęga Cesarza, na iakim stanąć ieszcze może. — Ambassador Fraucuzki traktuie teraz z dworem naszym względem odmian uczynionych w rządzie RP. Już Bacher podał Seymowi w Ratisbonie notę donoszącą o wyroku Senackim, który tytuł Imperatorski przyznał Napoleonowi Buonaparte; razem ostrzegł, iż korrespondencya dyplomatyczna z obustron ustanie i będzie zawieszona, dopóki w listach wierzytelnych z obustron odmienione nie będą tytuły dawnieysze na nowo przyięte; mieysce publiczney zastąpi korrespondencya prywatna między Ministrami dla ułatwienia zachodzących trudności. Przydał naostatek, iż odmiana tytułu żadney nie przyniesie w politycznych związkach, owszem każdemu Franeya daie moc większą i twierdzę pod rządem Monarchicznym, zaręczaiąc narodom przyiaznym i zprzymierzonym w zaiemne poważenie, szacunek, pomoc, i ochronę.

W prowincyach Ottomańskich Węgrom granicznych rozszerza się woienny pożar; ten żeby nie dotknoł ościenney ziemi naszey, kommenderuiący w Sklawonii G. Geneyne ofiarował pośrednictwo swoie stronom nieprzyiaznym do ugody; przyięto bez trudności. Więc d. 10 Turcy w Belgradzie zamknięci do Semlina wysyłaią Deputowanych 40 wybranych z starszyzny. Serwianów imieniem przybył na mieysce wyznaczone Wódz Naywyższy Czerni ze wszystkiemi naczelnikami dywizyi powiatowych. Chrześcianie mówili pierwsi, że od r. 1739, kiedy Karol 6 kray ten i Belgrad ustąpił Porcie, znoszą obywatele iarzmo srogie i ciężkie, w niewolników obróceni przez Turków; że pokorne prózby, cierpliwość, uleganie, posłuszeństwo, ten tylko skutek dotąd sprawiły, iż iarzmo coraz nieznośnieyszém się stawało; iedyny więc ratowania siebie i potomków sposób upatrzyli w orężu i Bogu. Są iednak zawsze gotowi podpisać ugodę z Jańczarami, ieżeli dla bezpieczeństwa im wydadzą Bejów rządzących w Belgradzie. Odrzucili ugodę Turcy z tym warunkiem, ofiaruiąc dać słowo uczciwe Serwianom, iako ucisku doznawać odtąd nie maią. Nie pomogła bynaymniey rada i namowa Austryackiego wodza, obie strony nieporuszone stały w swoiém przedsięwzięciu; negocyacyą zerwano; Deputowani do Belgradu i obozów natychmiast powrócili.

Gdy się to działo w pałacu G. Geneyne, Jańczarowie Belgradzcy za rozkazem starszyzny, albo z własnego domysłu niewiadomo, uczynili wycieczkę z miasta; nie powiodło się przedsięwzięcie, odparto ich z klęską, kilkadziesiąt poszło w niewolę. Serwianie rozumieiąc, iż Bejowie korzystać chcieli z niebytności wodzów Chrześciańskich zdradliwie, postanowili iuż nie słuchać o żadney ugodzie. Owszem Czerni ściąga zewsząd 25 t. zbroynych z którémi Belgrad ma zcisnąć oblężeniem, do którego nagłe przygotowania czynić zaczoł, zprowadzaiąc do obozu artylleryą i ammunicye. Wymawiali się wprzódzie Bejowie chcąc sprawiedliwić zerwanie zawieszenia broni niekarnością ludu swego; iakoż kilku do wycieczki należących zamknięto w więzieniu. To iednak nie nawróciło Chrześcian do spokoynieyszych myśli. W mieście niezgoda panuie między Bejami a obywatelami, iakoteż między swawolném żołnierstwem. Kersylianie naybardziey, starzy Jańczarowie, dożwalaią sobie wszystkiego; odbili Baszowskie magazyny, trwonią zapasy. Cóżkolwiek nastąpi, na którąkolwiek stronę przechylisię zwycięztwo, zawsze to pewna, że domowa woyna grozi bliżkim i nieuchronnym upadkiem Państwu Ottomańskiemu, ieżeli Sułtan nie użyie dzielnych środków na zgaszenie pożaru. W pogardę u ludu idą Turcy; kleią się taiemne związki między mieszkańcami z rządu nieukontentowanemi. Słychać iż nowe negocyacye zaczęto. Czerni pozwala Bejom wynijść z Belgradu ażeby nigdy nie powracali do Serwii, zostawuiąc mieszkańców swobodnych i wolnych od ucisku. Ponieważ Turcy nie czynią iuż wycieczki, rozumieć trzeba, że osądzili za rzecz przywoitą przyiąć ofiarowaną ugodę.

z Londynu 1. Czerwca

Do wyprawy taiemney czynią wielkie przygotowania nowi Ministrowie; Pitt postanowił użyć do woyny zaczepney sił ogromnych iakie naród zgromadził na lądzie i morzu, którym równych nigdy nie miała Brytania. Nikt nie wątpi że przygórek dobrey nadziei wydrzeć Batawom chcemy, a razem osady nasze w Indyi wschodniey ubezpieczyć. G. Dundas będzie wodzem woysk lądowych, które wynoszą 7 t. piechoty, tysiąc iazdy, 500 kanonierów. Popham poprowadzi eskadrę złożoną z 3 okrętów od 74 armat, 2 od 64, 7 fregat, wielu statków przewozowych i kupieckich; G. Baird będzie drugim wodzem armii lądowey; Officyerów naybardziey wybieraią takich, co iuż służyli w Indyi wschodniey, Egipcie, lub w pomienionym przygórku załogą stali podczas przeszłey woyny; regimenta użyte będą Szkodzkie i Irlandzkie. Dundas ieśli osadę podbiie, wielkorządcą zostanie z 12 t. FS. pensyi. Po zakończeniu tey wyprawy, eskadra z częścią woyska póydzie zabierać wyspy Francuzką i Reunion, zchronienie bezpieczne nieprzyiacielskich korsarzów, gdzie uprowadzać zwykli zdobycz nam wydartą na morzu Indyiskiém; i to ieszcze dokonawszy pomyślnie, podbiiemy Batawią miasto, i wszystkie dzierżawy Batawów. Ci połączeni z Francuzami ieżeli nie zwyciężą Admirała Rainier, później nie obronią własności. Rainier na zasłonę okrętów z Chin powracaiących wysłał 6 fregat.

Bogaty bankier Thelusson dawał tu maskaradę, która iemu ko ztowała 5 t. FS. znaydowali się Następca tronu, Królewiczowie Cumberland, Cambridge, i wiele nayzacnieyszych Parów. — 6 naydoskonalszych lekarzów na radę zprowadzono do Króla; widzieli Monarchę, i

uradzili, ażeby ztąd wyiechał do Windsor dla
polepszenia zdrowia. — Sidney Smith opuszcza-
iąc kommendę eskadry pod Ostendą, podzięko-
wał ludowi morskiemu za ochotę, gorliwość, i
męztwo, zachęcaiąc do obrony kraiu; zmyśloną
była pogłoska, że 7 szalup zabrał Batawom, 14
zniszczył — Cornwallis donosi z pod Brestu,
że w Rochefort maią Francuzi 6 okrętów li-
niowych, więcey fregat, korwet, szalup, statków
przewozowych na które zabrano lądowego żoł-
nierza; iest wszelka gotowość do wiadomey wy-
prawy, tu iakoteż w innych portach; i Angli-
cy wszystko przysposabiaią do odporu. — W
tych dniach odebraliśmy wiadomość z Paryża o
nadanym tytule nowym Konsulowi. — Reprezen-
tant Wilberforce wniosł do izby niższey pro-
iekt zniesienia handlu Murzynami; przypomniał
iż r. 1790 iuż Parlement prawo napisał, które
w r. 1796 koniec położyć miało bezprawiu; ie-
dnak od tego czasu 300 t. ludu zakupiliśmy w
Afryce, z których 140 t. wzieła Jamaika; prze-
kładał nieludzkość, niesprawiedliwość do tego
handlu przywiązaną i niesławę; mówił o niebez-
pieczeństwie groźnem ze strony Murzynów; do-
wodził przykładem wyspy S. Domingo. Mówi-
li Addington, Pitt, Fox; nakoniec większością
124 przeciw 49 proiekt Wilberforca Parlament
odesłał na roztrząśnienie do wybraney deputa-
cyi.

Oppozycyine pisma, czemu łatwo dać wia-
rę możemy, głośno nieukontentowanie oświad-
czaią z wyniesienia Pitta i Melvilla, zatrzyma-
nia na urzędzie Ministrów dawnieyszych. Przy-
znaią Pittowi dzielną wymowę; lecz zdaniem
ich, w gronie sławnieyszych Ministrów Euro-
peyskich grać nie może pierwszey roli. W u-
kładach śmiały, słabszy w wykonaniu; ani za-
straszyć nieprzyiacioł, ani poiednać umysły roz-
różnione ziomków, ani pozyskać wiarę i ufność
postronnych narodów nie może. Nie podobało
się równym sposobem Oppozycyi wyniesienie
Melvilla na urząd Prezydenta Admiralicyi przez
Lorda S. Vincent sumnieńnie, pilnie, oszczędnie,
z pożytkiem i honorem dla kraiu piastowany;
Melville małe w tych rzeczach doświadczenie
mieć musi, bo w służbie morskiey nie był. Ca-
stlereagh, Hawkesbury, Harrowby z drugiemi,
nie wielkie znaczenie mieć będą w radzie Mo-
narszey; przeważy wszystko naywyższa powaga
Pitta i Melvilla. Każdy z nich, według zda-
nia Oppozycyi, o prywatnym zysku myślić,
siebie i przyiacioł wynieść i zbogacić zechce
nie pamiętaiąc o Oyczyźnie i potomności. Pitt
korzystał z połączenia się Foxa i Grenvilla, sam
do żadney umowy nie wchodząc osobiście; od-
dalił tych, którzy mu służyli do zwalczenia Ad-
digtona, zostawuiąc im iak dowcipnie przewi-
dział autor wiadomego traktatu Oppozycyi daw-
ney z nową, moc zupełną narzekania i skarże-
nia się na swóy postępek. Fabrykanci i kupcy
żałuią Foxa; pod iego rządem spodziewali się
mieć pokóy.

z Paryża 29. Maia.

Obwinionych przed sądem stawiono; niże-
li opiszemy ważnieysze okoliczności, trzeba do-
nieść co tuteysze pisma dziś głoszą o pierw-
szym, examinie sławnego Georges, gdy poyma-
nym został. P. Kto iesteś, iakiego stanu, wieku,
gdzie mieszkasz. O. Georges Cadoudal, lat 35.
bez stanu żadnego, i mieszkania stałego. P. Jak
dawno bawisz w Paryżu. O. Od 5 miesięcy,
lecz nie ciągle, gdyż ledwie byłem w mieście
różnemi czasami dni 18 P. Gdzie mieszkałes
O. Nie chcę mówić. P. Dla czego. O. Nie
chcę pomnażać liczbę nieszczęśliwych. P. Po-
cos przybył O. Chciałem uderzyć na Konsula,
P. Jakim sposobem. O Otwartą siłą. P. Gdzie-
byś iey szukał. O. W całey Francyi. P. Więc
miałeś siłę w narodzie rozrzuconą, tobie podle-
głą i spólnikom. O Nie rozumiecie co mówię.
P. Wytłumacz się. O. Siła moia w Paryżu by-
ła. P. Na Jakiém mieyscu. O. Jeszczem iey nie
zgromadził; miałbym gotową w dzień attaku.
P. Cożeście zamyslali. O. Osadzić Burbona na
mieysce Konsula. P. Którego O. Ludwika 18
Króla naszego P. Co miałeś sam czynić w atta-
ku. O Pełnić rozkazy X. Francuzkiego, który
miał być w Paryżu P. Więc XX. wchodzili do
waszych układów. O Tak iest. P. Rozmawiał-
żeś z niemi w Anglii. O Tak iest. P. Kto miał
dać broń i pieniądze O Te dawno miałem w
ręku, oręża nie było. P. Pichegru wchodził do
spisku. O. Nie wiem. P. Był w nim Moreau.
O. Tegom nigdy nie znał. P. Miałżeś związki
z G. Pichegru. O. 2 lub 3 razy widziałem w
Londynie, o moich zamysłach nie mówiłem. P.
Nie z nim więc przybyłeś do Francyi, nie wi-
działeś go w Paryżu. O. Nie. P. W iakiém
mieyscu ciebie poymano. O. Słyszałem blizko
Odeon, P. Co się zdarzyło przy poymaniu. O.
Byłem w Karyolce, miałem nabite pistolety;
do zatrzymuiących konia i poiazd strzeliłem; po-
wiadano żem zabił człowieka P. Dla czegoż
strzelałes. O Z potrzeby bronienia się od gwał-
tu. P. Czy nie dla tego że widząc odkryte za-
mysły twoie, unikałeś sądu. O Strzeliłem bez
uwagi. P. Gdzie twoie pistolety. O Rzuciłem
na ziemię. P. Zacoś ie nosił. O Dla własney
obrony. P. A ten puinał poznaiesz. O. Tak iest,
miałem go przy poymaniu. P. Jest fabryki An-
gielskiey. O Tak iest P. Cecha na nim Angiel-
ska. O. Nie wiem lecz nie we Francyi znak
dać kazałem. P. Wszyscy twoi spólnicy podo-
bne mieli O Nie znam innego naczelnika spi-
sku prócz mnie samego. P. Masz sługę Picot.
O. Nie mam. P. Służący was naczelników ma-
ią podobne puinały. O. Nie znam ich P. Za-
miast attaku otwartą siłą, czy raczey nie pu-
inałem chcieliście zgładzić Konsula. O. Chcia-
łem attakować z orężem w iaki byłaby opatrzo-
na straż iego. P. Mundury kazaliście robić dla
spiskowych, i zapalenia woyny domowey. O.
Nie kazałem, kto kazał niech odpowiada. Żem
nie chciał zapalić domową woynę, dowodem
iest iż przybyłem do Paryża, mogąc uzbroić
Francuzów przeciw Francuzom w drugich de-
partamentach. P. Jeżdziłżeś do Bretannii. O.
Nie. P. Wiele razy od 2 lat ieżdziłeś z Anglii
do Francyi i na powrót do Anglii. O. Raz
ieden. P. Nie byłżeś w Anglii na czele korpu-
su uzbroionego, płaconego kosztem nieprzyia-
cielskim O. Nie, wielu Francuzów którym het-
maniłem w zachodnich Departamentach prze-
szło do Anglii; żaden, aniteż ia nie weszliśmy
do służby Nakoniec ukazano mu pałasz; rzekł
iż nie zna; gdy powiedziano iż on sam robić
kazał w Paryżu, toż samo powtórzył.

Wszyscy więzniowie w odzieniu przystoy-
nem gdy zasiedli swe mieysca, G. Moreau
zwrócił ku sobie oko przytomnych; każdemu na
pamięć przyszły sława iego i nieskalana dotąd
cnota, obywatelskie i rycerskie, w domu i za
granicą zasługi. Adwokaci na wstępie oświad-
czyli, że trybunał kryminalny Departamentu Se-
kwany sądzić nie może, ponieważ Konstytucya
nowo napisana podobne sprawy o bezpieczeń-
stwo kraiu i osoby panuiącego odsyła do Impe-
ratorskiego Trybunału naywyższego Sąd odpo-
wiedział, że gdy niema ieszcze tego Trybuna-
łu, prożba nie może być przyięta; Moreau
oświadczył, że ufaiąc niewinności swoiey, śmia-
ło życie i honor składa w ręku obecnych Sę-
dziów którym Senat przez nadzwyczayny wy-
rok i nową ustawę dał moc sądzenia Przystą-
piono więc do publicznego examinu obwinio-
nych; okoliczności tylko uwagi godnieysze wy-
pisuiemy. Georges wyznał, iż Monarchią i Bur-
bonów zamyślał przywrócić; lecz ieszcze przed
poymaniem nie determinował sposobu; do zapa-
lenia machiny piekielney pośrod ulicy nie nale-
żał; lecz wysłał S Regent do Paryża z drugie-
mi, ażeby otwarcie na Konsula uderzyli. Po-
lignac Armand wyznał, że maiąc nadzieię w G.
Moreau przyłożyć się chciał do podniesienia
tronu; żałował zaś gdy się dowiedział że ten
chce Dyktatorem zostać; o maleném i zdradziec-
kiem zamordowaniu Konsula nie myslił, lecz
otwarcie i równą bronią na niego chciał nastą-
pić. Polignać Juliusz pragnoł tylko przeiechać
przez dawną oyczyznę za granicę; do spisku nie

wchodził; od Graffa d' Artois posłany do Paryża, wiedział iż Konsul ma być otwarcie attakowany.

Riviere poznał portret Graffa d' Artois z napisem wiadomym; oświadczył nieodmienne do niego przywiązanie i wyznał, iż przysłany iest do Francyi dla wyrozumienia co narod myśli, czyli prawda co donoszą pisma Angielskie i listy Francuzkie o armii zniechęceniu, rozmowach i skłonnościach urzędników i gminu za Burbońskim domem, ażeby mógł prawdę donieść Xiążęciu; lecz przekonał się wkrótce iż owe pisma, doniesienia, pogłoski kłamliwe są i nierzetelne; chciał powracać do Londynu dla odradzenia Panu swemu, ażeby o rewolucyi iako niepodobney nie myślił; przeszkodziła policya; widział w Paryżu Georges, Pichegru, Lajolais.— Rolland wyznał, że Moreau chciał G. Pichegru gospodą przyiąc w domu swoim; lecz nie smiał z boiaźni domowników; posyłał Sekretarza po niego; na pierwszey rozmowie zgodzić się nie mogli, na drugiey Pichegru, zapytał się wyraźnie, chce lub nie dla Burbonów pracować, i władzę naywyższą docześnie w ręku swoich złożoną oddać prawemu Panu Odpowiedział Moreau że dla Burbonów nic uczynić nie może, lecz ieżeli spiskowi chcą inney w rządach RP. odmiany, naprzod mają zgładzić Konsulów i Gubernatora Paryzkiego; w tenczas Moreau znaydzie dość przyiacioł w Senacie, urzędach kraiowych, armii, i gminie do sprawienia odmian potrzebnych, i otrzymania dla siebie władzy naywyższey.

G. Moreau zapytany wyznał iż poiednał się z G. Pichegru; i z wielo innemi prosić miał Konsula o przywrócenie tego męża Oyczyźnie. Oświadczył że wprawdzie Rolland podał iemu propozycye wyżey opisane imieniem G. Pichegru; lecz Moreau osądził wszystkie bezrozumnemi. Widział się z wygnanym przyiacielem w domu własnym dwa razy, nigdy na ustroniu, iak prawili świadkowie. Na pierwszey rozmowie skończyło się wszystko na zwyczayney grzeczności. Na drugiey Pichegru wiele mówił o armii, powadze Xiążęcia, lądowaniu Angielskiém; lecz Moreau odpowiedział, iż odrzucił uwagi iego, i nieukontentowanym odesłał z domu. Oskarżył sam G. Pichegru w r. 1797; bo rozumiał być zdraycą; lecz gdy obwinionych spólnie z wodzem, odesłano przed sąd woyskowy, gdzie ich uznano niewinnemi, zaczoł o prawdzie powątpiwać, i skłonił się do zgody z dawnym przyiacielem; a ieżeli wtenczas omyłkę zrobił, nadgrodził Oyczyźnie wielkiemi zwycięztwami. O propozycyach sobie niedawno podawanych przez G. Pichegru nic nie donosił rządowi; podobne iemu podawano nieraz, gdy był na czele armii, od roialistów i Republikantów; nikogo iednak nie oskarżył nigdy, obieraiąc walczyć z nieprzyiacielem i zwyciężać dla oyczyzny, niż się bawić podłém rzemiosłem donosiciela. Co zaś należy do Dyktatury, którey miał pożądać dla siebie, iak twierdzi Rolland; byłbym, rzekł Moreau, Dyktatorem, gdybym chciał, przed powrótem Konsula z Egiptu wzywany wtenczas do tego urzędu; dziś wątpię o zdrowym rozsądku człowieka, któryby chciał rząd wywrócić; śmiechu godny iest ten zamysł; iuż zaś od lat 10 dowiodłem, żem nic śmiesznego nie przedsięwziął.—Tu w całey izbie sądowey powstał oklask, Prezyduiący milczenie przywrócił, przypominaiąc zgromadzeniu, że w podobnych zdarzeniach zabrania prawo pochwał i nagany.

Od Włoskich granic 22 Maia.

Ociec S. wezwał mieszkańców państwa Kościelnego, ażeby w Kamerze składali dowod, iak wiele zboża, prokuktów, pieniędzy dostarczyli woyskom przez kray przechodzącym, ponieważ wszelkie pretensye maią być zapłacone: czas dwumiesięczny naznaczono.—W Neapolu d. 5 i 6 Stał się cud doroczny topnienia krwi S. Januaryusza, z wielką pociechą dusz wiernych.—Znaiomy rozboynik, Musso, który się diabłem W nazywał przyprowadzony z Triestu, w Genui śmiertelną karę odniosł.—W r. 1800 gdy Genui bronił Massena, Liguryiski Obywatel Margrabia Asseretto Generał, odstępuiąc Francuzów i ziomkow, na czele pospólstwa zbuntowanego stanowszy, dopomagał G. Melas w pamiętném oblężeniu. Po zakończoney woynie do oyczyzny powracać nie śmieiąc wziol mundur Austryackiego Generała, i w nim ukazał się na różnych mieyscach. Arcy X. Karol iako Minister woienny kazał go poymać, i mundur odebrać.—Wszystkie regimenta Cesarskie zgromadzić się maią do obozów wytkniętych pod Pesth, Brunn, Toeplitz na wielkie manewry którym obecny będzie sam Monarcha. Regimenta iednak od Włoskiey ściany zostaną na mieyscu; w tych stronach Austryacy, Francuzi, Włosi, zachowuią się spokoynie.—Król dwóch Sycylii dał dymissyą proszącemu G. Acton; na mieyscu iego Ministrom zagranicznych interessów zostanie Micheroux.—G. Jourdan zwiedziwszy Ligaryiskie brzegi, woyska przeyrzawszy udał się do Turinu.—W Liwornie wszystkich Anglików aresztowali Francuzi; przyczyna niewiadoma; sprzęty i sklepy ich zapieczętowano, ci tylko są wolnemi którzy od lat 15 mieszkaiąc stali się poddanemi Króla Etrusków.—W Genui zbudowano 3 okręta woienne dla Francuzów; robota kosztowała więcey milliona fr. kazano ieszcze budować 8 Admirał przysłany z Toulonu kazał port naprawiać, zgłębiać, ażeby liniowe stać mogły wygodnie i bezpiecznie. Około twierdz Alexandryiskich pracuie ludu więcey 2 t. gdy będą dokończone, to miasto równie trudném stanie się do oblężenia i dobycia, iak iest Mantua.

Dokończenie ustaw Francuzkich.

51. Gdy za rozkazem Monarchy, lub z inney przyczyny urzędnik wyższy przestanie urząd sprawować, zatrzyma tytuł, rangę przywileie, połowę gaży, których stracić nie może bez wyroku sądu naywyższego.

52 W ciągu 2 lat od wstąpienia na tron, albo wyiścia z małoletności, Monarcha w obecności wyższych urzędów, Ministrów, Senatu, Prawodawców, rady Stanu, Trybunów, Trybunałów, Biskupów, legionu honorowego Konsystorzów Protestantskich, Mairów 36 miast głównych, Prezydentów Elektoralnych, Powiatowych, wykona przysięgę narodowi Francuzkiemu na Ewangelii, którą Sekretarz stanu zapisze.

53. Przysięga iest: Przysięgam utrzymać w całości granice RP. prawa Konkordatu, wolność obrządków religii; równość prawa dla wszystkich, wolność polityczną i cywilną, przedaż dóbr narodowych; podatków nakazywać i wybierać nie będę prawem nie nakazanych; utrzymam legion honorowy; w rządzeniu iedynie pamiętać będę na interes, chwałę i szczęśliwość ludu Francuzkiego.

54. Przystępuiąc do obowiązków swoich Regent, w obecności osob wyżey wyliczonych wykona przysięgę na Ewangelii, którą Sekretarz Stanu zapisze.

55. Przysięga iest: Przysięgam rządzić według prawa i wyroków Senatu, utrzymać w całości kraie RP. prawa narodu, i powagę tronu; oddać Imperatorowi za doyściem lat władzę mnie docześnie poruczoną

56. Urzędnicy wyżsi i inni wyżey wyliczeni przysięgaią: na posłuszeństwo konstytucyi Państwa, wierność Monarszę; inni urzędnicy cywilni i woyskowi podobną przysięgę wykonać powinni.

57. Senat składa się z XX. Francuzkich 18 lat maiących naywyższych urzędników; 80 osob wybranych przez Senat z liczby Kandydatów podanych od Imperatora, wyiętych z listy przez Collegia elektoralne zrobioney; z obywatelów, których sam Monarcha na tę dostoyność wyniesie. Gdyby liczba Senatorów prawem przepisaną przewyższała, stosować się trze-

ba do ustaney Senatu r. 11.

58. Monarcha z liczby Senatorów Prezydenta na rok wyznacza.

59. Ten zwoływa Senat na rozkaz Imperatora, na proźby Kommissarzów Senat, iednego Senatora.

Kantor Rekomendacyiny, Oswiadcza Cały Powszechnosci, Jż ma rozmaitey, Kondycyi i Talentow ludzi którzy się Służby staraią, i Wezwania siebie przez Panow do usług oczekuią. Nayszczegulniey, na Plenipotętow, Komisarzów, Rochmistrzów, Pisarzów saffarzów Koniuszych i na Jane Funkcye zdatnych. Ma też pewne Małżeństwo umieiące Język Francuzki, Niemiecki Łacinski mogące uczyć Arytmetyki, Geografyi. Matematyki, Rysunkow, Fektowania, i na Pięciu Instrumentach z Not grania i Spiewania, oraz różnych Robot i Stroiow Damskich uczenia a ci chcą razem Obie zostawać u Jednych Państwa za pomierną Cenę. Oswiadczaiąć Jż co Sami tylko umieią wszystkiego uczyć będą. Ma Kantor powietrzny do zbycia Pantalon Nowy, z Drzewa Mahoniowego Zegar z Szescio Kurantami. Różne Poiazdy. Basztardy; Dwie Naymodnieysze Karety, oraz Konie i Ogiery do Stada. Oswiadcza, Jż ma wielu Obywateli szukaiących Summ na Pewność Possessyi, którzy Chcą wydawać Prawo Zostawne, z Jntremissią, a Sami Płacić Procenta, w Sposobie Arędy, z Possesyi, Czeka Kantor w Różnych Materyach potrzeb, od Obywateli Siebie uwiadomienie. A chcącym pisać na pocztę Adress Jadnostainy. Do Kantora Rekmendacyinego w Klasztorze S: Kazimierza w Wilnie.

Ewa Konstancya Bęklewska Chor: B.W.P. będąc Sukcessorką prawną folwarku Dołhowa będącego w possessyi W: Kraszewskiego Sędziego Ziem: Pttu: Prużańskiego, i drugiego Kuplina przez Wgo: Moraczewskiego possydowanego, obydwóch tych folwarków w Pcie: Prużańskim sytuowanych, uwiadamia wzmienionych W W: Dzierżawcow iż na termin przez nich ogłoszony sama, osobiście z okazaniem dowodow nie mogąc się stawić, w prędkim czasie przybicie swoie uręcza, i aby do Jey przyiazdu żadne prawności nie zachodziłv, uprasza.

Ru 1804 Mca Maia d. 12. Adam Zostoft poddany W. Jerzego Kuleszy Podcza: Zytto: okradłszy znacznie w pieniądzach i ruchomości uciekł którego fizus iest taka urody strzedniey lat ma 20 twarzy okrągłey włosy na głowie czerwone na brwiach i powiekach takiesz nosa nie wielkiego ktoby takowego złoczynca poymał i przystawił do Wiłkomierza znaczną odbierze nadgrodę Surdut nanim sukna szaraczkowego obszlagi saladynowe płasz ciemno-zielony kapelusz czarny okrągły czarkasy sukna czarnego z białemi guzikami.

Na mocy Dekretowo iak to; w Sądzie Głł: Gubernij Litewskiey Roku 1802 Aprila 26 w Sądzie Ziem: Pttu Wileńskiego Roku 1803 Februaryi 20, i w Roku 1804 Marca 28 d. ferowanych. — Jeżeli w Kraiach zagranicznych znayduią się Jchmość Kredytorowie i Pretensorowie Zeszłego Jana Müllera Miasta Wilna Burmistrza i kupca, wszystkim przez ninieyszą Efyktalną cytacyą iterum Intimatur ażeby bądź osobiście bądź przez Plenipotentow Urzędownie umocowanych do Dedukcyi Probacyi i Prawnie należytego usprawiedliwienia swoich Kredytow i Pretensyow dla zadeterminowania onym z Maiątku tegoż zeszłego Jana Müllera satysmkcyi przed Sądem Ziemskim Pttu Wileńskiego na rozpoznanie przeznaczonym w Mieście Wilnie odbywanym stawali w Roku teraźnieyszym 1804 na dzień pierwszy Octobra — Takowy termin zninieyszey Edyktalney Cytacyi iako iuż ostateczney pod nieuchronną Amissyą Kredytow i Pretensyow Jchmościom Kredytorom i Pretensorom z Kraiów zagranicznych przeznacza się Datt w Wilnie Roku 1804 Msca Aprila 20 dnia. — Takową Cytacyą Edyktalną z Kancelaryi Ziemskiey Wileńskiey wydaną zaświadczam (LS)

Mikołay Kossowicz Regent Ziemski Wileński Sekretarz Gubernski

Sąd Taksatorsko — Exdywiżorsk i między Wierzyćielami i dłużnikami Szlachetnego Michayły Afanasowa Wysokowa Kupca Ryskiego drugiey Gildy za Dekretem Remissyinym Sądu Głł: Litt Dnia 27. Julli Roku 182, i za ukażem Rządzącego Senaut. Exystuiąy, w Dniu 3cim: Aprila Roku n1804 przeznaczył na Wszystkich Kredytorach, i Debitorach tegoż Michayły Komportacyą dowodow do Komunikacyi Ziemskiey Wiłkomirskiey dla Złożenia w przeciągu dziesięciu Niedziel i perzystencią onych przez dwa tygodnie a z niektóremi Jnkwizycyą, kalkulacyą, i Weryfikacyą Za Obwieszczeniem, Cztero- Niedzielnym, choćcy pod niestannością Stron; Na ziazd żaś Sądu do ostateczney rozprawy, Fixe Udeterminował Dzień 15ty Mieśiąca Julii 1804 Roku Ażeby przeto Wszyscy Wierzyćiele i Dłuznicy Szl. Wysokowa Kupca w pomienionym terminie do Sądu w Mieście Onikształach exystować maiącego Stawili się, pod Upadkiem rzeczy, przez Gażety Ogłasza się

Ewa matka Adam, Antoni, Synowie. Zuzana, Córka Skurewiczowie ogłaszaią przez Gazety powszechność że zeszły Bernard Budkiewicz nie Prawnie i nie sprawiedliwie zatradował Dworek pod Nm 662 za tatararską Bramą Dziedzictwem ogłaszaiących będący, Sukcesorki tegoż zeszłego Budkiewicza to iest żona i córka potaiemnie nie czekaiąc rozprawy w Sądzie Głł: Departamencie 2 wyprzedać usiłuią, Przeto uwiadamia się Publiczność ażeby takowego Domu nabywać nikt nie przedsięwziął, gdyż przeciwnym zdarzeniu z nowo nabywcem Aktorem sprawa i rzecz w tymże Sądzie przez ogłaszaiących rozwinięta i kontynuowana nastąpi i owydatki Prawne ogłaszaiący domagać się będą.

Sąd Podkom: Exdyw; dzielczy gran: Brańcow, na skutek Dekretów Remis: Sądu Głł; Litt: Wileń: Ukazem Rząd: Senatu utwierdzonych, na mieysce przeznaczone do wsi Puszni w Gub: Wileń; położenie maiącey w d 19 maia 1804 ziechawszy Dekretem Akces: komportacyą Inkwizycyą kalkulacyą weryfikacyą, oraz Inwentacyą Dóbr i wszelkiey ruchomości, tak nastawaiących stronach iakotez na niestawaiących przeznaczył. Niemniey na Possessorów Dóbr Krayska z przyległościami w Gub: Minsk będących, Jakoteż Dóbr Puszni Kiewkliszek Łowmian, Miedział w Gub: Wileń: położonych, Rygor rozciągnął; ażeby każdy respektuwe swey Circumferencyi Possessor sprowadził z wyznaczonych komorników iednego, lub więcey, pomiar Geometryczny uskutecznił, pod karami sprzeciwieństwa. Sądy swoie do d. 8 Octobra, 1804 odroczył. Oczym, wszystkich iakiego bądź tytułu Kredytorow i pretensorow, do wspomnionych Dóbr. W W Brońcow uwiadamia, i razem ostrzega, iż przy oczewistey rozprawie niedowodzący swoich pretensyow, mocą Dekretu Sądu Głł: Litt: Wileń 1802 Februarii 14 ferowanego, Amissyi podpadać będą, i utracą Prawo dochodzenia swey należności.

W Xięgarni Imp: Wilń: Uniw: znaydnie się Dziennik Ekonomiczny zamoyski na rok 1803. Zawieraiący Ekonomią, Technologią, Mechanikę, i różne wiadomości gospodarskie, składasię z 12. Nr. każdy od 6 do 7 Ar; z Kopersztychami. Cena onego zł. 64. w teyże xięgarni rozdaie się katalog xiązek polskich, który w krótce znaczne będzie powiększony.

Zawiadamiaią się Jchmość Panowie Tadeusz, Michał i Woyciech Bracia, oraz Jeymość Panna Franciszka Siostra, Gołoszewcsy, iż Jeym: Pani Anna Wayworowa Chorążyna byłych woysk Litewskich, która w dniu drugim presetium żyć zaprzestała, Testamentem przez się sporządzonym, Całkowitą Sumkę na Obligu i Wexlu w Ogóle Czerwonych złł. Sztuk Trzysta będącą, pomiędzy wyrażonych Jchmosciów Gołaszewskich Braci i siostrę w równy dział rozpisała. — A nadto dla Jeym: Panny Franciszki Gołaszewskiey całą swą Ruchomosć Białogłowską przeznaczyła. — Dla czego wyrażeni Jchmość po takową udeterminowaną Testamentem Sukcessyą zechcą się odnieść z dowodami do JPana Michała Stanisławskiego Radnego Wileńskiego iako Exekutora wyrazonego Testamentu w mieście Wilnie mieszkaiącego. Roku 1804 mieaiąca Aprylа piątego dnia.